

[Ministeren for offentlige arbejder.]

om, at det ikke har været helt galt med denne lovgivning, når den har kunnet praktiseres på de mange områder, der sorteres under ministeriet for offentlige arbejder, uden at der har været anledning til at kritisere noget, hverken med hensyn til ministerens beføjelser eller med hensyn til administrationen i ministeriet.

Det er rigtigt, at der nu kommer lidt mere ind under loven. Vi har fundet det hensigtsmæssigt, som det har været fremhævet også her, at forenkle tingene sådan, at vi har ført en række love herindunder, men i realiteten ændrer det ikke karakteren af den lovgivning, der har været givet for ét år ad gangen.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen benyttede lejligheden til at drage sammenligninger mellem den såkaldte Læsøsag og den her foreliggende lovgivning, men det synes jeg ikke, der er anledning til. Jeg forstod ærlig talt ikke det ærede medlems bemærkning om, at jeg havde vist foragt for retten. Jeg har sagt — det er formentlig det, det ærede medlem sigter til — at praksis har vist, at i sager af samme karakter som ekspropriationen på Læsø har domstolene altid givet ret til den pågældende ekspropriation, når den har været indanket for domstolene. Det er meget få tilfælde — der har måske nok været tilfælde — hvor erstatningen er blevet ændret noget, men selve det principielle har domstolene aldrig røkket ved. Det er det, jeg har givet udtryk for under et spørgsmål, der var stillet her i tinget vedrørende denne sag, og jeg vil gerne have lov til at understrege, at det ikke på nogen måde kan udlægges således, at jeg skulle have vist foragt for retten eller domstolene. Der er jo netop, som det ærede medlem selv fremhævede, adgang for enhver, der er udsat for ekspropriation, til at gå til domstolene både med hensyn til spørgsmålet om det principielle og med hensyn til spørgsmålet om erstatningens størrelse, så der er i og for sig ikke taget noget fra domstolene, heller ikke med de bemærkninger, jeg har gjort vedrørende Læsøsagen.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang takke for den velvilje, der har været udvist over for lovforslaget; så må vi i udvalget se på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Thestrup har rejst.

Johan Asmussen: Selv om jeg er ny i det høje ting, skæver jeg en gang imellem til, hvad der er foregået tidligere, og det er mig ikke ubekendt, at også de uafhængige i de år, de har siddet herinde, har givet endog meget kortfattet tilslutning til de årlige almindelige ekspropriationslove, som nu skal afløses af denne mere permanente lov. Det ved jeg udmærket, og hvis det foreliggende lovforslag havde indskrænket sig til at omhandle de ting, som man plejede at have i disse årlige love, tror jeg heller ikke, jeg havde fundet anledning til syndelig mange bemærkninger af principiel karakter; men det er netop den forskel, som er mellem det foreliggende lovforslag og de tidligere årlige love, der har givet mig betænkeligheder. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde før, men det drejede sig jo netop om betænkelighederne ved at udvide området for de generelle muligheder for ekspropriation.

Den højtærede minister mente, at jeg havde draget sammenligninger mellem det foreliggende lovforslag og Læsøsagen. Det har jeg selvfølgelig ikke; der er jo end ikke mulighed for en sammenligning. Men jeg har benyttet lejligheden til at slå fast, at det er meningen, at reglen om domstolsbehandling af ekspropriationssager skal tages alvorligt på den måde — og nu må jeg altså gentage mig selv — at man ønsker undgået, at begivenhedernes gang foregribes. Det mener jeg man har gjort i Læsøsagen, og det var det, jeg tillod mig at gøre en bemærkning til.

Den højtærede minister nævnede, at ministeren kun i forbindelse med Læsøsagen havde givet udtryk for, hvordan domspraksis plejede at være. Det er muligt, at ordene har været sådan, men jeg ved nu, at de er blevet opfattet, som om de netop i lidt vel høj grad foregreb begivenhedernes gang og var udtryk for, at man ikke lagde så forfærdelig megen vægt på, om der kom en sag for domstolene, og hvordan den ellers forløb.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg forstår faktisk ikke det ærede medlem hr. Johan Asmussens betragtning om, at der er så afgørende forskel på dette lovforslag og så de lovforslag, vi tidligere har fremsat hvert år. Det er rigtigt, at om-